

νὰ τὸν γαλιναγωγήσω; Καὶ τὰ χρήματα; Μόλις τὰ ἐφύλαξεν εἰς τὸ κιβώτιον, ἀναγκάζομαι ν' ἀφικυδᾶσθαι σπουδαίως τὸ ὕδατον ἐκεῖνο δέμα τῶν χρυσῶν δουκάτων, ἐπὶ τῶν διποίων ἑστήριξαν τόσα σγέδια. Εὐχαρίστως θὰ τὰ ἔδιδον εἰς ἀπόρον φίλον, ἀλλὰ διατί νὰ τὰ δώσω εἰς ἀνθρώπους δικρήτους τάξεως τῆς ἴδιας μου, καὶ οἵτινες ποτὲ δὲν μοι ἔδωκαν τὸ παραμικρὸν σημεῖον ἀγάπης; .. Ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ τοῦτο. (θεωρεῖ προσεκτικῶς περὶ ἁυτὸν) Τὸ γειρότερον ἀπὸ ὅλα εἶναι ὅτι συγκατένευσα νὰ γίνω καὶ κατάτοπος! Τῇ ἀληθείᾳ ἡ αἰσχρὰ αὕτη ἀδύναμία μὲ τύπτει, ὡς τὸ τραῦμα τὸ δόποιον κατέφερε εἰς ἔνα δύοισιν μοι καὶ συγγενῆ μου. Τί λέγω; Μὲ ἐλέγχει πολὺ περισσότερον. Μὲ ἐκεῖνον δὲν ἐκινδύνευον νὰ γάσω παρὰ τὰ χρήματά μου, ἀλλ' ὅχι τὴν ἡσυχίαν τῆς συνειδήσεως. "Ως πότον θὰ ἐντρέπωμαι ἐνδομῆχως ἐνώπιον τοῦ Λαυρεντίου, τοῦ δόποιου μοι ἐφείνετο ὅτι ἦμην τρόπου τινὰ ἀνήτεος!!" Ἀνώτερο! "Ωραία ὑπεροχὴ τῇ ἀληθείᾳ! Οἱ ἔντιμοις ἀνθρώποι δὲν θέλειε πράξεις βεβαίως δ, τι ἐγὼ ἐπορχέω! (όδενει ἀγω καὶ κατώ μετ' ἐσπευσμένων θρησκάτων, ἀκολούθως μεθ' ὑρους περιφρονητικοῦ) "Αν καὶ οὗτοι οἱ κύριοι καλόγοροι λέγωσιν θίκιτέρως ὅτι τὰ πάντα δύνανται: νὰ γίνωσιν εἰς τὸν κόσμον, ἀρκεῖ νὰ γίνωνται μὲ καλὸν σκοπὸν, διμιούσιν δύως πολὺ διαφορετικὰ ὄστάμις ἐξηγοῦντι τὸ εὐαγγέλιον εἰς τὴν ἐκκλησίαν. "Εάν τις θελήσῃ νὰ ἐξετάσῃ ὅλα αὐτὰ τὰ πράγματα ἐκ τοῦ πλησίου, κινδυνεύει νὰ γάσῃ τὸ λογικόν του.

(Τὰ τέκνα τοῦ Βεργάριου ἀπὸ τὴν θύραν τοῦ οἰκίου) Πατέρα, πατέρα, ἡ μάνα σὲ ζητεῖ.

ΒΕΡ. "Ερχομαι, ἔργομαι. (μετ' εἰρωτήσεις) Απορῶ πῶς αὐτὴ ἡ μονή, ἡ δόποια ἔχει ἀφθονα εἰσοδήλωτα, ἔχει ἀνάγκην θοηθείας, καὶ μάλιστα τῆς ἴδιας μου θοηθείας. Εάν τοικύτη ἀνάγκη πραγματικῶς ὑπάρχῃ, πῶς ὁ θραύλευς Κά-

ρολος, ὁ δόποιος ἐφύλαξε δι' ἔκυτὸν 100,000 σκοῦδα ἐτησίου εἰσοδήματος, δὲν προνοεῖ δὲ ἵδιος ὑπὲρ τῆς μονῆς; Ποικ εἴναι τὰ ἔξοδά του; Δὲν ἔχει νὰ συντηρήσῃ παρὰ ἐκείνους τοὺς δώδεκα βλάκας, τοὺς ὑπηρέτας του, οἱ δόποιοι πρέπει νὰ τοῦ στοιχίζουν δλέγον, διότι λαμβάνουσι πολὺ δλέγην τροφήν. Ξετὸς τούτου, πρὸ πολλοῦ δὲν προσκαλεῖ πλέον εἰς γεῦμα τοὺς εὐγενεῖς τῶν περιχώρων, οὐχὶ ἀσκημαντος οἰλονομία, διότι τὰ γεύματα ἥταν συγχὰ καὶ πολυτελῆ, καὶ δοτις ἀπ' αὐτοὺς ἔτρωγεν διγώτερον, ἔτρωγε διὰ τρεῖς.

(Γά παιδία) "Ελα λοιπόν, πατέρα!

ΒΕΡ. Τώρα εὐθύς. Τὰ καῦμένα! Εάν ήσεντο εἰς ποίην ἀγωνίαν εὐρίσκεται δ πατήρ των! "Εστω ἀς κάμω οὕτω. Εξήκοντα δουκάτα εἰς τὸν ἡγούμενον. (επεράσων) Δὲν δύναμαι νὰ τοῦ δώσω διγώτερον: εἴκοσι εἰς τὸν Λαυρεντίον μου, καὶ ἀν δοδρῆγος πράγματι ἀπέθηνεν, ἀλλὰ εἴκοσι διὰ νὰ μνημονεύεται ἡ ψυχή του. Καὶ δ Λεονάρδος, τὸν δόποιον ἔτειλα τὴν αὔγην νὰ πληροφορηθῇ διὰ τὸν Ροδρῆγον! Τι θέλει νὰ εἴπῃ ἡ μήτη ἐπιστροφή του; Ἀλλ' ἀς ὑπάγω μεν τώρα ν' ἀκούσωμεν τι θέλει ἡ Κάρυμικ. (διευθύνεται ταχέως πρὸς τὸν οἰκόποκο.)

(ἀκολουθεῖ.)

ΑΓΓΛΟΣ ΕΝ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΙ

ΔΙΓΗΜΑ ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΟΝ.

Εἰσηρχόμεθα ἥδη εἰς τὸ σχολεῖον διποι μικρού τινες Κοινωνισταὶ ἐδιδάσκοντο Λατινικά. Παρετήρησα ἔνα, ἔχοντα γλαυκούς καὶ διαπεραστικούς τοὺς δρθκλυμούς, καθήμενον δὲ κατὰ μόνας καὶ ροκνίζοντα μῆλον. Τοῦ ἐθώπευσα τὴν κεφαλὴν καὶ τὸν ἥρωτητα πῶς λέγεται Λατινιστὶ τὸ μῆλον.

— Δὲν ήρχισα Λατινικὰ ἐγώ, ἀ-
πεκρίθη ζωηρῶς.

— 'Ακόμη; (ἔφαντο δι' ἔχων ἡ-
λικίαν 13 περίπου ἑτῶν).

— "Οχι! πολὺ δὲ φοβοῦμαι μήπως
δὲν ἀρχίσω ποτέ μου εἶμαι, θλέπετε,
τρομερὰ εὐφυής.

— 'Αλλιθινά - διμιλεῖς; ἀλλὰ τότε
τι κάμνεις;

— Μανθάνω ἀνάγνωσιν, ταχέως
δὲ θά μάθω καὶ γραφήν, ἀν δὲν δεῖξω
μεγάλην ἐπιμέλειαν.

"Ελαθον κατὰ μέρος τὸν Ισόταν καὶ
τὸν ἡρώτην ἀν τὸ παιδίον αὐτὸν εἴχε
σώκας τὰς φρένας.

— Τὸ παιδίον τοῦτο εἶναι ὅτι
σεῖς μὲν καλεῖπε μεγαλοφύεις, ἡμεῖς δὲ
ἔδω μικρὸν ἐκατομμυριοῦσχον. Οἱ γονεῖς
του ποτὲ δὲν τὸ παρετήρησαν εἰς μό-
νην ἐκ τῶν ἐνταῦθα διδασκάλων πρῶ-
τος ἀνεκάλυψεν ἐν αὐτῷ θησαυρὸν νο-
ημοσύνης καὶ εὐφυΐας, ἀτινα πρεπόντως
καλλιεργούμενα καὶ διευθυνόμενα ἥθελον
ποτε καταστήσει αὐτὸν ικανὸν ν' ἀγορά-
σῃ ἄπαν τὸ συγολεῖνον συμπειλαμβανούμε-
νων καὶ τῶν διδασκάλων. 'Η αὐτὴ δι-
δαχὴ καὶ φροντὶς ἦν λαμβανάνουσιν οἱ
ἄλλοι συμμαθηταὶ του ἥθελον τῷ πα-
ράσχει ἔκτακτον κέρδος 200 0)0. 'Η-
μεῖς δύμας ἀναγκαιόντες αὐτὸν ἐπι-
μελῶς ἀναστέλλοντες τὴν διανοήτικὴν
αὐτοῦ ὁρμητικότητα περιορίζομεν τὴν
καθαρὰν αὐτοῦ διακονητικὴν πρό-
οδον εἰς τὸν μέσον ίσον, καὶ ἐμπο-
δίζομεν τὴν ἄδικον αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ἄλ-
λων ὑπεροχήν.

— 'Αλλ' ἡ ἀδικία ἡ πραγματομέ-
νη εἰς τὸ παιδίον;

— Τῷ φθάνει τόσον.

— Πλὴν θά ἡνε τὸ χιλιοστὸν τοῦ
θετικοῦ ἡδύνατο νὰ γείνη!

— "Οπερ ἵσα ἵσα καθίστησιν αὐ-
τὸν ίσον πρὸς τοὺς ἄλλους. 'Υπάρχει
παρ' ἡμῖν ὡρισμένον σημεῖον εἰς τὸ σ-
ποῖον πᾶν παιδίον, οὐχὶ μωρὸν ἐκ φύ-
σεως, πρέπει νὰ φθάσῃ. Τὰ ἔξυπνα, τὰ
ἔχοντα ἴσχυρὰν μνήμην καὶ ἀνωτέρης δυ-

νάμεις εἰς τὸ πρακτικὸν πρέπει δι-
τεχνητῶν μέσων ν' ἀναγκαιόωσται ἀ-
πὸ τοῦ νὰ ὑπερποδῶσι τὸ σημεῖον αὐ-
τό. Εἶναι δίκαιον, παιδίον, τὸ δόποι
μανθάνει θραδέως καὶ μὲ κόπον νὰ πε-
ραγκωνίζεται ως κτῆνος, διότι ὁ Δεσπό-
της αὐτὸς, ἡ Φύσις, τὸ ἡδίκησεν; Εἶναι
δὲ πάλιν δίκαιον, ὁ φύσει νοήμων καὶ
κριτικὸς νὰ ὑποσκελίσῃ τὸν φύσει πάλι
θραδύν; "Οχι! βέσσαια ἔδω εἰς τὴν Κο-
νότητα.

'Εδῶ εἰς τὴν Κοινότητα καθὼς ἡ
χιστα νὰ καταλαμβάνω, ἐπεχειρησαν
ὑποθάλωσι καὶ τὴν φύσιν αὐτὴν εἰ-
τοὺς νόμους τοῦ ὁρθοῦ καὶ τοῦ δικαιο-
ου. 'Εν' φ' δὲ προεβαίνομεν καθ' ὅδο-
οι πρῶτοι λόγοι τοῦ Ισότα μ' ἐσύγ-
χισαν καθ' ὀλοκληρίαν.

— "Α, εἶπεν ἀτημελῶς, ἰδού ἔρ-
χεται ὁ Μαρκήσιος· θὰ σοι τὸν συστή-
σω.

— 'Ο Μαρκήσιος! εἶπον ἔκπληκτος·
— Μάλιστα, ὁ Μαρκήσιος Κα-
ραβᾶς.

— Καὶ καλεῖτε τοῦτο Κοινότητα
παρακαλῶ;

— Καὶ διὰ τί ὅμη; διότι ἔχουμε
καὶ ἡμεῖς τὴν ἀριστοκρατίαν μας.

— Εἶναι ἀτοπώτατον· καὶ ὁ ἔλα-
χιστος ὑπαινιγμὸς περὶ ἱδρύσεως τοιχώ-
της τάξεως μεταξύ Σας ἀντίκειται προ-
φανῶς εἰς τὰς στοιχειώδεις ἀρχὰς τῆς
σότητος.

— 'Ομιλεῖτε ως ἀρχάριος ὅστις
οὔτε τὸ Α. Β. δὲν ἐμαθειν ἀκόμη. Πα-
ρατηρήσατε!

Βραχὺς καὶ κυφὸς ἀνήρ διευθύνετο ἐπί-
φιππος πρὸς ἡμᾶς· ἦτο μεγαλοπρεπέ-
στατα ἐνδεδυμένος (ὅπερ ἔκλαμε μεγά-
στην ἀντίθεσιν πρὸς τὰς ἐν γένει ἀ-
πλάκ τῶν πολιτῶν ἐνδυμασίας καὶ ἵπ-
πευεν ἐπὶ ὠραίου καὶ γεγαντιαίου ἵππου.

Εἶναι ἡ ὑψηλότης του εἶπεν, ὁ Ισό-
τας κλίνων τὴν κεφαλὴν εὐγενώς. 'Ει-
τῷ Δῆμῳ πάντες οἱ χωλαὶ εἶναι Βα-
ρώνοι, οἱ τυφλοὶ Κόμητες, οἱ πυγμαῖοι
Μαρκήσιοι καὶ οὕτω καθεξῆς, γοργοί·

μένων τῶν τίτλων τῆς εὐγενείας ἀναλόγως τῶν φυσικῶν ἐλλείψεων. Οἱ ἀνθρώποι οὗτοι εἰναι ἐκ γενετῆς παραδεδομένοι εἰς αἰώνιν χλεύην ἐπὶ τινα χρόνον δὲν ἔγνωιζομεν μάλιστα τί νὰ τοὺς κάμψουεν, ἀπαξ δὲ καὶ ἐπανέστησαν λέγοντες ὅτι ἦτο ὅλως ἄτοπον εἰς Δῆμον νὰ φίτωνται εἰς τὴν κοινωνίαν μὲ τόσα μειονεκτήματα μηδὲν πταισαντες. Λοιπὸν ἡμεῖς δὲν ἥδυνάμεθα νὰ μεταβάλωμεν πατροπαράδοτον τάξιν προγράμματων, εἰς δὲ καὶ προέτεινε νὰ ἔξολο θεύτωμεν πάντας τοὺς ἀνιάτους πίπην τὸ μέτρον τοῦτο ἔθεωρήθη λίκην ἀπάνθρωπον. Ἡτο ἀληθῶς πολὺ ἐπιτυχῆς ἡ ἴδεα τοῦ νὰ ὑψώνωμεν αὐτοὺς εἰς εὐγενεῖς: ἐνῷ δὲ πρότερον πάντες ἐγόγγυζον, τώρα διὰ τοῦ μέτρου τούτου τοῖς ἐξηφαλίσθη τὸ σέβας ἐκεῖνο ὅπερ ὁφείλεται εἰς πάντα τίμιον ἀνθρώπον καὶ τοῦ ὅποιου τούς ἐστέρησεν ἡ φύσις ἐκ γενετῆς. Τὰ παιδία τοῦ δρόμου ἐσυνέθιζον νὰ πειράζωσι καὶ νὰ χλευάζωσι τὸν Καραβᾶν· τώρα διὰ τοῦ μετρίου πάντας δύνην καὶ στέμμα δὲν τολμῶν πλέον.

Τὴν στιγμὴν ταύτην διήρχετο πολιτης καὶ ἐστάθη ἵνα χαιρετήσῃ τὸν Ἰσόταν· οὗτος τὸν ἐπλούτισε καὶ ἐγέρων τὴν φωνὴν αὐτοῦ εἰς τὴν ὑψίστην διαπασῶν,

— Λοιπὸν, τῷ λέγει, ἐπέτυχες τὴν ἀδειαν;

— Ανεβλήθη ἐπὶ ἔνα μῆνα, ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, πρέπει νὰ ὑποτεῦνεν ἐξέτασιν ἐν τούτοις δὲν ἀπελπίζομαι ἀκόμη.

— Ο κύριος αὐτὸς, μοι ἐξήγησεν ὁ συνδοιπόρος μου ἐσχάτως ἐκωφάθη, δι' ἀναφορῆς δ' ἐξήτησεν ἀδειαν...

— Διὰ τὸ Νοσοκομεῖον;

— Οχι, διγι, ἐξήτησεν ἀδειαν νὰ προχειρισθῇ ἵπποτης, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν τὸν νομίζουσι πολὺ κωφόν· ἀν διμως ἀργότερον ἐπιβεβαιωθῇ τὸ κακὸν θέλει γείνει εὐθύς.

Οὐδεμίαν ἐπέφερον παρατήρησιν· ἀλλ' ἡ εἰκὼν ἡ παριστᾶσα εἰς τὴν φυντασίαν μου Βουλὴν συνιστομένην ἐκ τοι-

ούτων Βουλευτῶν τόσου ἀλλόκοτος μοι ἐφάνη ὡστε ἐξεκρδίσθην γελῶν

Διεργόμενος δὲ τὰς ὁδοὺς ἐξεπλάγην παρατηρῶν διηνεκῶς σπάνιν ὥραιων γυναικῶν, μάλιστα δὲ τὸν φριεώδη τῆς ἐνδυμασίας τρόπον πολλῶν ἐξ αὐτῶν. Ἐν τούτοις ἡ ἔλειψις αὕτη φιλοκαλίας δὲν ἐφύπετο οὔτε γενική. Θεωρῶν τὴν σύγχυσιν ταύτην ἡρώτητα ἀστειεύσμενος τὸν Ἰσόταν ἀν εἶγον εἰς τὴν Κοινότητα πολλὰς ὥραις γυναικας ἐφάνη ἡ ἐκπλαγεὶς διὰ τὴν ἐρώτησιν.

— Οὐδέποτε ἀλλοτε εἴχομεν τόσας ὥραιας γυναικας ὅσας ἥδη, μάλιστα ίδου μία ὥραια γεῖνις, ἰδε!

— Όραιας καρακάζα, εἶπον ἐγὼ ζωηρῶς βλέπων γυναικας μὲ φοβερὰν καλύπτρων, χονδροειδέστατον σάλιον καὶ πράσινα δίοπτρα εἰς τοὺς δρυθαλμούς.

— Αν ἐννοήτης τὴν ἐνδυμασίαν, μὲ τὸν θετικώτερον τρόπον σᾶς διατείναι ὅντι ἔχει ὥραιοτάτους δρυθαλμούς, κόμην καὶ χαρακτηριστικὰ οὐράνια. Ή γεῖνις αὕτη ἥδην εἰς τὸν κόσμον ἔχουσα ἀπηράμιλλον εἰς τὸ πρόσωπον κάλλος, πλὴν ὡς εἰκός, ἐν τῇ Κοινότητι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ τὸ χαρῆ πολὺ. Καλῶς γνωρίζομεν πῶς αἱ ὥραιας καὶ θελκτικαὶ παραγκωνίζουσιν ἐν τῇ κοινωνίᾳ τὰς μετριόφρονας καὶ σιωπηλάς, καὶ πῶς ὅσακις πρόκειται περὶ γάμου ἐκεῖναι μὲν δύνανται νὰ ἐκλέξωσι μεταξὺ ἐκκατὸν μηνητήρων, διὰ δὲ τὰς δευτέρας οὔτε μία προσφορὰ δὲν γίνεται· λοιπὸν νὰ μεταβάλωμεν τῶν ὥραιων γεννίδων τὰ πρόσωπα δὲν δυνάμεθα, ἀλλὰ μὲ τὰ ἐνδύματα κάμυνομεν μεγάλα πράγματα τακτοποιοῦντες αὐτά σύμφωνα μὲ τὰς ἀρχὰς μας. Διὰ τοῦτο μέσος ὅρος ὥραιότητος ἐμφύπεται εἰς γυναικας ἐνδεδυμένην ὅπωσοῦν σεμνοπρεπῶς, εἰς ὅσας διμως ἡ φύσις ἐπεδιψύσειν ἀμέτρητην κάλλος καὶ χάριν, μετριάζονται ταῦτα δι' ἀναλόγων ἐνδυμάτων.

— Εθίσθην ἀκούσας τοικῦτα παράδοξα· ἡρώτησα δὲ τὸν Ἰσόταν ἀν ἡ τάξις αὐ-

τη ἐπεκράτει εἶς ἀργῆς ἐν τῇ Κοινότητι.

— Οὐχὶ ἀπεκρίθη, οὗτος στενάζεις, ὑπῆρξε καιρός — δὲν πρέπει νὰ λυπώμεθα — καθ' ὃν οὐδεὶς περιορισμὸς ἐπειδάλλετο εἰς τὰ θέληγτρά τινος. Πλὴν τί συνέσθη κατόπιν; Γενικὴ κατάκτησις πάντων τῶν νεανιῶν τῆς Κοινότητος ὑπὸ πέντε ή ἕξ ἀγγελουμένοφων νεανίδων! Γενικὴ ἐπανάστασις τῶν σιμῶν, κοκκινοτρίχων καὶ ἀσγήμων γυναικῶν! Ἡτο ἀληθῶς προφράντις ἀδικεῖ εἰς αὐτάς νὰ ἔναι τιμώταται καὶ νὰ ἐργάζωνται σκληρότατα καὶ ἐν τούτοις νὰ ἐκτιμῶνται τὸ ήμισυ καὶ ὅληγάτερον μᾶλιστα ἄλλων μηδόλων ἀποτομένων ἐργασίας. Εἰδικὸν ἐργοστάσιον δι' ὅλης τὰς ἀσγήμους γυναικεῖς ήθελε περισσότερον περιπλέξει τὴν ὑπόθεσιν ἀλλ' ἀπεκινήσαμεν ὅλης τὰς δυσκολίες διὰ τοῦ ἀπλουστάτου τούτου μέσου, δῆλα δὴ διὰ τῆς ἀναγωγῆς τῆς ὡραιότητος εἰς τὸν μέσον ὅρον.

Μετὰ ταῦτα δ' Ἰσότας μοὶ ἐπέστησε τὴν προτοχὴν εἰς ὑψηλὸν ρέγχαρον θέντον ἐξήργοντο ἦγοι μουσικῆς. Θέλετε νὰ εἰσέλθωμεν; μὲν ἡρώτητεν, ἐκτελοῦσι μεγάλην μουσικὴν συμφωνίαν ἐν τῇ Ακαδημίᾳ.

— Ἀκούεις ἐκεῖ, ἀπεκρίθην, εἴληπι γ' ἐγὼ μουσικός πάντοτε δ' ἐλυπήθην ἀκούων δὲ τοιαῦται ὥραῖς καὶ ὑψηλαὶ ἀρχαὶ ὡς αἱ ὑμέτεραι ἀπέκλεισον ἀπὸ τὴν Κοινωνίαν τὰς ὥραίκες τέχνας.

Ἐγέλασε.

— Ἀλλο πάλιν διείγυμα ἀρχαρίου. Ἔδω ἵστα ίσα λίαν ἐνθαρρύνομεν τὰς τέχνας ἀλλ' ὡς εἰκός, ὑπὸ τινας περιορισμούς καὶ Κοινωνιστής ἀκόμη αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην τῆς ἐκάστοτε ἀναψυχῆς καὶ διασκεδάσεως.

Η πρώτη μου ἐργασία, εὐθὺς ὡς εἰσῆλθομεν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς μουσικῆς, ἦτο νὰ κλείσω κατεσπευσμένως τὰ ὄτα μου μὲ τὰς χειράς μου. Κοινωνιστής καλλιτέχνης (virtuoso) ἐξετέλει δυσκερεστάτας ποικιλίας μολπῶν

(variazioni) μετὰ καταπληκτικῆς εὐχερείας καὶ θαυμαστῆς δυνάμεως ἐπὶ κλειδοκυμβάλου μεγάλην ἔχοντος δυοιστήτη πρὸς κάρρον κατὰ τὸν θόρυβον, ἐντελῶς ἀτονίστου καὶ παραφρώνου. Κατὰ καλήν μου τύχην μετ' ὀλίγον ἔτελει, ως τὰς παρφωνίας του, αἵτινες εἶχον θέσει εἰς ἀπερίγραπτον ταραχήν σὸν τὸ νευρικόν μου σύστημα καὶ ἀπεγύρησεν ἐν μέσῳ μετρίων γειροκριτήσεων. Μετὰ δύο δὲ ή τρεῖς ἀσημάντους συμφύσεως εἰσῆλθε γυνὴ κυνηγάλεστρια νευρώδης καὶ ἡρὰ ητίς ἡράς νὰ ἐκτελῇ τεμάχιόν τι ἐπὶ τοῦ ὠραιοτέρου καὶ ισχυροτέρου κλειδοκυμβάλου σῆπερ εἴγον ἀκούσει εἰς τὴν ζωήν μου.

— Δὲν δίδω διὰ τὸ πατέμιον της οὔτε μίαν πεντάροιν, παρετήρησα εἰς τὸν Ισόταν ἐν ᾧ ἐξηγόρευθε τοῦ μεγάρου ἀλλ' ἐν διανοίᾳ, διπλάσιον ἀπ' εκεῖνον, κοπιάζουσα ἐννέα ὥρας ἐκάστην ήμέραν πλὴν τὰ δάκτυλά της εἶναι ἐν φύτεως δύσκαμπτα ὁ ἄλλος ἔχει λυγιστικήτης δακτύλων, ἐλαφράν ἀφήνει μουσικάτα τὰ. Εώρα λοιπὸν εἶναι δίκαιοιν ἐκεῖνος δοστις ἔχει μουσικὸν θησαυρὸν δὲν ἀπέκτησε δική κόπου γραφθῆ ἐλεύθερος νὰ παιζῃ καὶ ἐπὶ ἐντελεστάτου δργάνου; Τότε ποίκιλον ἐπιτυχίας ἐλπίδα θὰ εἶχεν ἡ ἐργασία ἀπέναντι; τοῦ κεφαλαίου, ἀν τοιούτοις περιορισμούι δὲν ήθελον συγκρατεῖ ἀμφότερα εἰς τὸν μέσον ὅρον;

Ἐλύσαμεν ἡδη φθάσει εἰς τοῦ δύηγού μου τὸν οἶκον ἐν ᾧ δὲ ἀνεβαίνομεν τὴν κλίμακα μὲ ἡρώτησεν ἀν ἡρχιεστρα ἡδη νὰ ἐννοήσω τὸν Κοινωνισμόν.

— Νομίζω διτὶ πλησίον σου ἔχω νὰ μάθω τὰ πάντα, ἀπεκρίθην ταπενοφρόνως. Εἰς τὴν αἴθουσαν εὑρούμεν δύο νέους, τοὺς ὄποιους ὁ Ἰσότας μοὶ ἐσύ-

στηγενών ώς οίδην καὶ θυγατέρα του, "Αβελ καὶ Εζκν." Επειτα δὲ ἡγέρθη καὶ ἐζήτησεν ἀδειαν νὰ ἔξελθῃ διά τινα ὑπόθεσύν του.

"Η Εὔξ ήτο ωρείχ τὸ ἐνόητα παρεθύ; ἀπὸ τὴν ἀκριψῶν ἐνδυμασίκν της. Βεσι, ὑπὸ τὴν εἰδεχθῆ καλύπτρων ἥδυνάθην νὰ κατακοπεύτω βίστρυχα χρυσῆς κόμης, τὸ ἀγροῖλον ἐκεῖνο περιλαζίμιον προέδιδε λεπτότατον λακιδὸν, ἡ ἀνάρμοστος δὲ ἐσθῆς καὶ τὰ ὑπερμεγέθη ὑποδήματα, χριστάτων σῶμα καὶ μικροὺς πόδες, τὰ δὲ κυκνᾶ διοπτρῶν λαμπροὺς ὄφιταλμούς. Ταχέως ἀπέκτησα τὴν φιλίκν αὐτῆς καὶ τοῦ Ἀβελ. Εὔρον δὲ ἀμφοτέρους πολὺ διαλεκτικοὺς καὶ ζωηρούς. Μόνον δὲς ἡ σειρὰ τοῦ λόγου μὲ ἔφερε τεχνηέντως νὰ ὑπανιγθῇ τοὺς αὐτηρούς τῆς Καινότητος νόμους, νέφος διῆλθε τὸ πρόσωπον τῆς Εὔξ. εἰλικρινῶς τῇ ὀμολόγησε πόσον ἐλυπούμην έλέ πων αὐτὴν νὰ παραμορφώνῃ, τὸ πόσον πεπόνη της, μὲ τὰ κυανᾶ ἐκεῖνα διόπτρα.

— Τι νὰ κάμης, ἀπεκρίθη σοβαρῶς, τοσαύτην ἔχω ωροιότητα ὥστε θὰ ἐκκειλίσῃ... λέγουσι μάλιστα δὲς ἀν αὐτῆς προχωρέσῃ μὲ αὐτὴν τὴν ἀναλογίαν θὰ δεσήσῃ νὰ βάψω τὴν κόμην μου λευκόφυιον ἀλλὰ τούτο ἵστως ἥδυ νάμην νὰ τὸ ἀπορύγω ἀν ήτο δυνατὸν νὰ μάθω ν' ἀλλοιώθωρίζω.

— Μή, σὲ πκρακαλῶ, μὴ μοῦ λέγεις τόσον φρικώδη πράγματα! "Εχετε ἀλλοὺς ἀδειφούς; ή ἀδειφάς πλὴν τοῦ Ἀβελ;

— Πολλοὺς· ἀλλὰ τοὺς ἔδωκαμεν ὅλους· πολλαὶ οἰκογένειαι ἐν τῇ Κοινότητι δὲν εἶχον ἐκείνην τὴν ἐποχὴν τέκνα. Μόνον δὲ 4—5 τέκνα ἐν ὅλῳ ἐπιτρέπονται εἰς ἔκαστον οἰκον.

Εἶγεν ηὴν ὑποστρέψει δι'Ισότας, πάντες δὲ δροῦν ὑπήρχομεν εἰς τὴν ἀλλην αἴθουσαν νὰ γευματίσωμεν. Ἀμφότερα τὰ παιδία μὲ ἐπειρπούθησαν ὑπερβολικῶς, μάλιστα δὲ δι'Αβελ δστις ητο ώρχιον καὶ ἔξυπνότατον παιδίον. Ατυ-

χῶς εἶχε τι τὸ τραυλὸν εἰς τὴν ὄμιλίκην, ἀλλοῦ δύμως πᾶσαι αἱ παρατηρήσεις του ήταν πρωτοτυπόταται, σκεπτικώταται καὶ δξυνούσταται. "Εστιν δὲ δυμως τῷ ἔξεφευγαν παρατηρήσεις προδίδουσα, ἀγνοιαν ἀγρίου. Εύθυνος μετὰ τὸ γεῦμα δι'Ισότας μὲ ἔλαθε νὰ ὑπάγωμεν εἰς χορὸν εἰς τὸν ὁποῖον μοι εἶχε πρὸ ημερῶν ὑποσχεθῆ νὰ μὲ δδηγήσῃ. Ἐν φ δὲ εἰμεθα μοίοι ἐπειλαβόμην μετὰ σπουδῆς τῆς εὐκαιρίας νὰ τὸν συγχαρῶ διὰ τὰ θελητικώτατα τένυν του.

Mol εἶπεν δὲς εἶχε παράσχει εἰς τὴν Κοινότητα ἀπειρούς αφοριμάς αγησυχιῶν καὶ κόπων, ἐπειδὴ ἀμφότερα ήταν ἀφειδῶς πεπροικισμένα μὲ πλεῖστα φυσικὰ προτερήματα, μάλιστα δὲ δι'Αβελ δστις εἰς ήλικιαν 6 ἐτῶν συνέθετε στίχους καὶ ἔπαιζεν ἐπὶ τοῦ κλειδοκυμβάλου ώς ἄγγελος.

— Εμποδίσθη, ώς εἰκός, νὰ μάθη μουσικὴν, καὶ ἡ ἐκπαιδευσίς του ἐπιμελέστατα παρημελήθη. Ἐπειδὴ δὲ εἶχε γλυκυτάτην φωνὴν γενόμενος 16ετῆς παρεδόθη εἰς τραυλὸν δστις τοῦ ἐρρύθμισε τὴν γλωσσαν δπωσοῦν. Πλὴν ἐπιτηρεῖται αὐτηρότατα διότι διεδόθη ἔξω δὲς ή τραυλότητος του εἶναι προσποιητή, μεταχειρίζεται δὲ αὐτὴν μόνον καὶ μόνον ίνα τῷ ἐπιτρέπηται νὰ τρώγῃ ἔξω.

— Νὰ τρώγῃ ἔξω;

— Μάλιστα δι'Αβελ εἶναι εύαρεστότατος εἰς τὴν συναναστροφήν του, κέκτηται δὲ πρὸς τούτοις ἀνεξάντητον θησαυρὸν εύφυτας καὶ ἐτοιμολογίας.

— Τερπνότατον πρᾶγμα εἰς συναναστροφήν, εἶπον ἐγώ.

— Μάλιστα, πλὴν ἔδω εἰς τὴν Κοινότητα εἰς τοὺς πάνυ τερπνοὺς δὲν ἐπιτρέπεται νὰ τρώγωσιν ἔξω διότι οὕτως ἀποκτῶσι τὸ ἀπόλυτον προνόμιον τῶν προσκλήσεων. Εγνώρισα εἰς τὸ Λονδίνον ἀνθρώπους, οἵτινες δριστικῶς ἡδύναντο νὰ ἐκλέξωσι νύκτα μετὰ νύκτας εἰς τίνος τράπεζαν ηθελον νὰ τρώγωσι ἐν φ εἰς ἀλλοὺς μᾶς μόνης νυκτὸς ἀ-

πουσίκια ἀπὸ τὸν οἶκον εἴς σπανιώτατον πεζάγρα. Φυτικὰ κοινωνικὰ προτερήματα εἰχ τοῦ "Αἴθελ πρέπει ν' ἀναχαιτίζωνται" ἀλλοὶ δὲ κάτοχοις αὐτῶν τυγχάνει περισσοτέρων ἡδονῶν καὶ εὐχαριστήσεων, ηδὲ οἱ ἄλλοι ὅμοιοί του, οἵτινες ἀρύνονται τὰ κοινωνικὰ αὐτῶν προτερήματα ἀπὸ ἀνωτέρων πηγάς.

Τὸ πνεῦμά μου ὅπερ εἴγε καταβληθῆ ἦτο ἀπὸ τὸν διάλογον τοῦτον ἐξηγέρθη εὐθὺς ὡς εἰσῆλθομεν εἰς τὴν αἰθουσαν τοῦ χοροῦ. Εὔξεστον ἀρχατον εὐχαριστήσιν εἰς τὸν χορὸν, ἥτιν δὲ πρέπει νὰ ἔποικειόνων πρὸς τοὺς κοινοὺς νόμους. Συστάσεις, μοὶ παρετήσεν δὲ Ἱσότικε, δὲν εἶναι ἀναγκαῖι εἰς τοὺς ἡμετέρους χορούς.

Μόλις ἀκούστας τοῦτο ἐγέιρομαι καὶ κατ' εὐθεῖαν διευθύνομαι πρὸς ὁραίαν κόρην παρὰ τῆς ἑποίας καὶ ζητῶ τὴν τιμὴν νὰ χορεύσω μαζὶ τῆς.

— Άλλ' αὕτη ἀναπηδήσασα ἀπὸ τὸ κάθισμά της μοὶ λέγει μὲν ἔκπληκτην ἡ ἀγανάκτησιν ή καὶ ἀμφιθέρω.

— Άλλα, Κύριε, δὲν εἴμαι ή δεκαπεταῖτις δὲν πιστεύω δὲ νὰ φτι- νωμαι μεγαλειτέρα.

— Θελκτικωτάτη ήλικία ή τῶν 17 ἑτῶν, ἀπεκρίθην ἐγὼ ἵπποτοικῶς. Λοιπὸν θὰ μοὶ κάμητε τὴν αἰτηθεῖσαν εὐ- χαριστησιν;

— Εστράφη τότε πρὸς τὴν προστάτιδά της μετ' ἐκφράσεως τρόμου, διστις ποτὲ δὲν θὰ ἔξαλειψθῇ τῆς μνήμης μου πλὴν ἡ γραῖκη ἐμειδίκεν εὐνοϊκῶς.

— Ο Κύριος εἶναι ξένος, ἔμαθον τὰ πάντα περὶ αὐτοῦ. Εἶτα δὲ ἀποτεινομένη πόδις ἐμέ.

— Καθίσατε, μοὶ λέγει, δύνασθε νὰ συνομιλήσητε μὲ τὴν θυγατέρα μου, πλὴν νὰ χορεύσῃ μαζὶ σας εἶναι τῶν ἀδυνάτων. Παρ' ἡμῖν οὐδεμία γυνὴ δύναται νὰ χορεύσῃ ἀν δὲν παρέλθῃ τὸ 25ον τῆς ήλικίας της ἔτος.

— Πλὴν διὰ τί Κυρίκ, διὰ τί;

— Εἶναι ὑπέρμετρος στολισμός τὸ νὰ παραγωθῆται εἰς γυναῖκας ἔχούσας τὸ

πλεονέκτημα τῆς νεότητος καὶ ὥραιότητος, ν' ἀφιοῦται δὲ ἀπὸ τὰς ἔχούσας προγματικὴν ἀξίαν καὶ πεῖραν. Ήψηφίσαμεν τὸν νόμον τοῦτον ἐξ αἰτίας τῶν ἐργατοικῶν. Μᾶς ἐπαρουσίασαν αὗται ἀναφορὰν διὰ τῆς ἑποίας παρεπονοῦντο διτὶ μὴ ἔγουσται μήτε τὴν ὑψηλὴν θέσην τῶν ὑπάνδρων γυναικῶν μήτε τὰ θεληγήταρα πρωτίου νεότητος ἡταν ἡδικημέναι. Τὸ παρόπονον ἀπεδείχθη ἔχον ὑπόστασιν. 'Ο νόμος οὗτος καὶ τινες ἄλλοι παὸς τῷ αὐτὸν σκοπὸν ψηρισθέντες ἀπεδείχθησαν λυσιτελεῖς, καθ' ὅσον ἔκτοτε δὲν ἡκούσθη τὸ ἐλάχιστον παράπονον.

Ἐξ διλογίων τῶν κατὰ τὴν ἐμὴν κρίσιν ἀποπλανήσεων τοῦ δρόμου λόγου διασ παρετήρησα ἐν τῷ Δάμνῳ, αὕτη μοὶ ἐφάνη ἡ ἀλογωτέρω. Μὴ δυνάμενος δὲ πλέον νὰ λεύψω τὰ αἰσθήματά μου ἀφῆκα ἀποτόμως τὴν αἰθουσαν χωρὶς οὐδὲ λέξιν νὰ εἴπω πρὸς τὸν Ἱσόταν διευθύνθην δὲ πρὸς τὸν οἶκον του συλλογιζόμενος καθ' ὅδὸν τίνα πρόφασιν νὰ εἴρω διὰ τὴν ἀπότομον ἀναγώρησίν μου.

Διέβαινον ἡδη τὴν κλίμακα ἔτε τὸ οὖς μου ἔπληκαν φθόγγοι γλυκυτάπτικοι μουσικῆς ἔξεργχμενοι ἐκ τινος δωματίου. "Ηνοιξα ἡσύχως τὴν θύραν καὶ ἐκεῖ ἔστην ἔκπληκτος, ἐμβρόντητος ἀπὸ τὸ μαγευτικὸν θέαμα, ὅπερ ἀνελίσσετο πρὸ τῶν δρθαλμῶν μου. 'Η Εὔκ ἀπηλλαγμένη τῶν φρικωδῶν ἔκεινων ἐνδυμάτων, τῆς καλύπτρας καὶ τῶν διόπτρων, ὥραιά δὲ ὡς χειρούργιμη ἐκάθιτο ἐμπροσθεν κλειδοκυμβάλου παιζούσα καὶ ἀδουσα. Παρ' αὐτῇ δὲ ἐκάθιτο δὲ Ἱσέλ ἀκούων καὶ ἀνάρπαστος ὡς εἰς ὅπτασίας. Εθίγεν ἐκείνη τὰς φωνὰς οὐχὶ μὲν μὲ πολὺ ἔξησκημένας χεῖρας, ἀλλ' ἡ φωνή της, καίτου ἀδιδακτος, ἦτο σφόδρα γλυκεῖκ, ὑπερβαίνουσα πᾶσιν ἀνθρώπινον περιγραφὴν, πλούσια, πλήρης, ἀκερδία καὶ ρέουσα, ἐν ṉ δέ τέκνον δάκρυσαν χαρᾶς ἀνήρχοντο εἰς τοὺς ὄφθαλμούς μου, δέν ἡδυνήθην δὲ νὰ

χριτηθῶ, ἀλλ' αὐτομάτως ἀνέκραξα,

— Bravissima!

‘Η Εὖ ἀνετινάχθη καὶ ἐξέβαλε φρι-
κώδη χρευγήν.

— Μὴ φοβῆσαι, τέκνον μου, σὲ ίκε-
τεύω. Εὔκ μου, ἐπανάλαβε τὸ ἄσμα σου,
ἔγεις τὴν ἡδυτέραν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ
φωνήν. Επιμελήθητι, καλλιέργησον αὐ-
τὴν, καὶ μίαν ἡμέραν θὰ γείνῃς τὸ χάρ-
μα τῶν ἔθνων, εἶπον μετ' ἀκρατήτου
ἐνθουσιασμοῦ.

— Τί ἔννοεῖτε; ἀνεφώνησεν αὕτη
μὴ εἰπῆτε τίποτε, σᾶς παρακαλῶ, σᾶς
ικετεύω. Μόνον ὁ πατήρ μου τὸ γνωρί-
ζειν οὐχ; ἡτον μοὶ κάμνει καθ' ἑκά-
στην παρατηρήσεις ἵνα περιστέλλῃ τὸν
ἔμδον πόθον πρὸς τὴν μουσικὴν, λέγων
ὅτι δὲν θλάψτομαι μὴ ἄδουσα παντε-
λῶς. Ἐν τούτοις οἱ ἐν τῇ Κοινότη-
τι δὲν τὸ γνωρίζουσιν, ἀλλως θὰ ὑφι
στάψῃ καμιάν αγρίαν ποιητὴν, καθ'
ὅσον μάλιστα δὲν ὑπάρχει πρᾶγμα ἐπὶ¹
τοῦ ἔποιου νὰ ἔχωσιν αὐστηροτέραν
ἐπιτήρησιν ὅσον ἐπὶ τῶν καλῶν φω-
νῶν.

— Καὶ ἔχουσι πληρέστατα δίκαιο-
ν, προσέθηκεν ὁ ‘Αβελ’ μοὶ διηγήθη-
ται ὅτι εἰς τὸ Λονδίνον πληρόνουσι
5 λίρας διὰ νὰ ἀκούσωσι μάνον τινα,
καὶ ὅτι ἡ καλλίστη τῶν ἀοιδῶν πλη-
ρόνεται διὰ νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ θέ-
ατρον ἀπὸ 200 μέχρι 300 λιρῶν στερ-
λινῶν ἐκάστην ἑσπέραν, μὴ συμπεριλαμ-
βανομένων τῶν ἐνωτίων, ἀνθοδεσμῶν
καὶ πλείστων πολυτίμων κοσμημάτων
ἄτινα ραγδαίως τῇ βίπτουσιν, ἐν ᾧ ἀλ-
λαι αἴτινες ἐργάζονται διπλασίως καὶ
τριπλασίως περισσότερον λαμβάνουσιν ἀ-
θλίους, μηδαμινούς μισθούς. Δέν εἶναι
ἀληθές;

Μὴ δυνάμενος νὰ τὸ ἀρνηθῶ, δι-
έτι ἦτο ἀληθέστερον, κατένευσα.

— Αἰσχες εἰς τὸ κοινὸν ἐκεῖνο, ὅ-
περ πληρόνει φόρους διὰ τὴν τοιάνδε
ἢ τοιάνδε κατασκευὴν τοῦ λάρυγγος ἢ
τῶν ὥτων! Δέν εἶναι ἀτιμον τὸ νὰ ἐ-
πιδιψιλεύωνται τοσαῦται τιμαι διὰ τό-

σον ψευδεῖς καὶ εὐτελεῖς ἀφορμάς εἰς
ἀνθρώπους, οἵτινες οὐδὲν ἔπειταν οὐδὲ
έκοπτάσαν ἵνα τὰς ἀποκτήσωσιν;

— Εὔκ μου, ‘Αβελ, ἐφώνησα πλέον
τότε; αὐτοὶ εἶναι ἄγριοι παραλογισμοί!
μωρὰ παιδιά, γὰρ θέλετε νὰ δεσμεύσητε
καὶ νὰ καταστρέψητε τὰ δώρα τῆς
Θείας Προνοίας μὲ τοιούτον θάρρους
τρόπον! Ελθετε μαζί μου, ἃς φύγωσεν
εἰς τὴν πατρίδα μου. Καὶ σὺ μὲν, ‘Αβελ,
θὰ γείνῃς ποιητὴς περίβλεπτος ἀγαπώ-
μενος καὶ τιμώμενος ὑπὸ τῶν καλλί-
στων ἀνθρώπων τῆς χώρας ἐκείνης· σὺ
δὲ, Εὔκ μου, θέλεις ρίψει εἰς τὴν σκιάν
τῆς λάθης τὴν Πάτη ταὶ Νίλσωνος
καὶ θὰ ἔχης ςπεν τὸ Λονδίνον ὑπὸ²
τοὺς πόδας σου. Προσβλέψατε, ιδέτε, ἡ
ὅδος πρὸς τὴν τελειότητα καὶ τὴν δόξαν
εἶναι ἀνοικτὴ ἐνώπιον σας, ἐμπρός!

Αἴφνης ἔτέρα ἐκρήγνυται τῆς Εὔκς
κραυγὴ, ἐγὼ δὲ αἰσθάνομαι βαρέως καὶ
σοβαρῶς ἐπὶ τῶν ὤμων μου γεῖχα. Στρα-
φεῖς θλέπω τὸν Ισόταν ὅστις μὲ
θλέμμα ἐκπληκτικὸν μὲν πλὴν μὲ ύφος
οἴκτου μῆλλον ἦ δρυγῆς,

— Ξένε, μοὶ λέγει, σὲ συλλαμβάνω
ἐν δύματι τῆς Κοινότητος!

N. ΦΙΛΩΝ.

(Ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ Cornhill Magazine)

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Τίς ἦτο δὲ ἀληθής χαρακτήρ τῆς ἀρ-
χαίας μουσικῆς; Τὸ τοιούτον εἶναι ζή-

Σ. Ζ. Α. Τὴν ἀνώτερων περὶ μουσικῆς
μελέτην ἀκέστειλεν ἡμῖν φίλος ὁμογενής ἐν